

Presentació del llibre

Algunes notícies sobre els jueus de Tàrraga (1303-1486), de Josep M. Llobet i Portella

Em plau presentar al lector, en el marc de constitució dels «Estudios del Judaïsme català», celebrat a la ciutat de Tàrraga, la figura i l'obra d'un bon amic, el professor Josep Maria Llobet i Portella. I ho faig esperonat per un doble motiu. En primer lloc pel fet d'inaugurar-se avui aquestes trobades que han d'esdevenir un punt i un lloc de referència obligats per als estudis del món hebreu a Catalunya, tema al que Llobet ha dedicat una part del seu treball de recerca original. En segon lloc, ho faig com a col·lega membre de número del Consell de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, on també Llobet s'ha fet present amb diverses col·laboracions com la que és objecte de presentació en aquestes «Notícies sobre els jueus de Tàrraga (1303-1486)».

Però, permeteu recordar-vos abans la trajectòria acadèmica ben singular del nostre autor. Llobet és un dels casos de vocació tardana en la vida acadèmica, encara que no en la cultural. Ingressà a la Universitat mitjançant les proves d'accès per a majors de 25 anys, el 1973, i el 1978 aconegué la llicenciatura amb grau amb la qualificació més alta, tot presentant com a treball de fi de carrera el que ara és publicat amb el títol de «Bibliografía Cervariense». D'aleshores ençà no perdé el ritme que el «cursus» acadèmic imposà als universitaris. Es dedicà a la recerca sobretot en el camp de les ciències auxiliars, tasca que féu compatible amb la direcció de l'Arxiu Comarcal de Cervera i amb la docència a l'Institut de Batxillerat de la seva ciutat. És a partir d'aleshores que Josep Maria Llobet s'integra a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat nacional d'Educació a Distància (UNED) en la seva delegació de Cervera, on exerceix amb bon encert la tutoria d'Història Moderna. En el marc universitari acabà també brillantment la seva carrera amb la consecució del grau més alt atorgat per l'«Alma Mater»; li fou atorgat el títol de Doctor amb la qualificació «cum laude» després de

presentar la seva tesi doctoral amb el títol de «La Taula de Canvi de Cervera y su entorno socio-económico (1599-1715)», llegida el 10 d'octubre de 1984.

Penso que d'en Llobet s'hauria de tenir en compte encara una altra faceta, la d'investigador local, bon coneixedor de les nostres terres i dels seus fons arxivístics, aquest fet, amb el rigor dels coneixements tècnics, li permeten fer una altra història basada en l'exhumació de notícies inèdites sobre tot de l'Arxiu de Cervera. Aquesta tasca ens l'ha brindada sovint a través de la premsa periodística cerverina, de les trobades del «Grup de Recerques de les Terres de Ponent» o en altres revistes de més abast com «Ilerda».

Té també una faceta i un treball de divulgació i de síntesi, i penso en dir això, per exemple, en les seves col.laboracions a la «Gran Geografia Comarcal de Catalunya», on dugué el pes dels estudis sobre la Segarra.

L'obra que avui presentem, i això ja ho ha dit ell mateix, no pretén exhaurir el tema, sinó que es tracta ni més ni menys que d'unes aportacions documentals a un tema concret: el món jueu a Catalunya, del que malauradament en coneixem molt poc encara, i per tant qual-sevol aportació amb rigor i mètode és sempre ben agraïda. El paper jugat pels jueus targarins tant a la seva ciutat com amb l'exterior, ha estat objecte de moltes elucubracions a les que l'obra de Josep Maria Llobet pot servir per a perfilar i matitzar. Esperem i creiem tots que en el futur continuarà en la seva línia de recerca segura i ben documentada, i no ens mancarà la seva aportació per a l'aprofundiment del passat de la nostra terra.

Crec, finalment, que l'obra de Llobet, aquesta i la pretèrita, testimonia el canvi substancial observat en els darrers temps en la historiografia local catalana, que supera la barrera del romanticisme erudit per endinsar-se en el camp de la història crítica i científica, reforçada pel legítim sentiment d'amor a la terra que tothora traspua, i que ha de permetre molt aviat superar, confirmar i matitzar moltes hipòtesis fins ara sostingudes com a lleis inamovibles de la nostra història nacional.

PRIM BERTAN i ROIGÈ
Universitat de Barcelona